Stuk **1029** (2006-2007) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

1 december 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 15

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 17

Advies van de Raad van State 21

Ontwerp van decreet 25

Bijlage: BLEU-overeenkomst 29

– Nederlandse tekst 31

– Engelse tekst 45

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

De Vlaamse Regering staat positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden. Die zijn immers erg belangrijk voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Een Vlaamse investeerder zal meer geneigd zijn te investeren in landen die niet de rechtszekerheid en politieke stabiliteit van de OESO-landen hebben, als het politieke risico gedekt wordt door de Nationale Delcrederedienst. Voor de Nationale Delcrederedienst is het bestaan van een bilaterale overeenkomst voor de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen een belangrijke factor bij de beoordeling van een verzekeringsaanvraag voor een geplande Vlaamse investering in het buitenland. Deze dienst kan dan immers een eventuele actie tegen of regres op de overheid van het gastland in geval van schade ondernemen. Zij kan alle investeringsvormen verzekeren.

Hoewel buitenlandse investeringen doorgaans al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De bilaterale BLEU-verdragen 'inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen' bevestigen onder meer het principe dat investeringen slechts kunnen worden onteigend/beperkt in het partnerland als daartoe geldige redenen bestaan en als er een passende, efficiënte vergoeding wordt uitgekeerd, dat wil zeggen een vergoeding die kan worden gerepatrieerd. Ook de risico's 'oorlog' en 'opstand' worden aangeraakt. De verdragen huldigen voorts de vrije transfer van de geïnvesteerde middelen en hun opbrengsten.

Ten slotte is in de verdragen een arbitrageregeling opgenomen voor geschillen die tussen een Vlaamse investeerder en de lokale overheid zouden kunnen rijzen over de toepassing van de beginselen van het investeringsverdrag. In dit verband wordt verwezen naar de arbitrage van het ICSID (International Centre for Settlement of Investment Disputes – Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen) of naar de regels van de UNCITRAL (United Nations Commission of International Trade Law – Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht). De verwijzing naar de arbitrage van de particuliere geschillenbeslechtingorganen van de internationale Kamer van Koophandel te Stockholm en te Parijs werd weggelaten uit deze investeringsovereenkomst.

Deze investeringsverdragen zijn in principe vooral zinvol in landen met een hoge politieke instabiliteit/risico.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van de bevordering en de bescherming van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. In overeenstemming met artikel 167, §3, van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde 'gemengde' karakter van de investeringsovereenkomsten die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 4 april 1995 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. De overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De

federale overheid blijft bevoegd voor de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft.

Het tweede en laatste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Mauritius is een eiland, gelegen in de Indische Oceaan. Het heeft een oppervlakte van 2040 km² en telt zowat 1,2 miljoen inwoners.

Politieke gegevens

Op 12 maart 1968 werd Mauritius onafhankelijk van het Verenigd Koninkrijk. Tot 1992 was het een constitutionele monarchie met de Britse koningin als staatshoofd. Op 12 maart 1992 werd Mauritius een republiek binnen het Gemenebest met een meerpartijendemocratie naar Brits model. Veerasamy Ringadoo, de laatste gouverneur-generaal, werd aangesteld als president maar drie maanden later trad hij af ten voordele van voormalig minister Cassam Uteem. In de gewijzigde Grondwet werd de naam van het parlement veranderd van Legislative Assembly in National Assembly.

De president en de vice-president worden verkozen door de National Assembly voor een ambtstermijn van vijf jaar. De eerste minister en de vice-eersteminister worden aangesteld door de president. Zij moeten verantwoording afleggen aan de National Assembly. De regeringsleden worden aangeduid door de president op voorstel van de eerste minister. De wetgevende macht wordt uitgeoefend door de regering en het parlement terwijl de uitvoerende macht bij de regering ligt. De 70 leden van de National Assembly worden verkozen volgens het districtenstelsel voor een termijn van vijf jaar. In elk van de 20 kiesdistricten worden drie afgevaardigden verkozen. Verder gaan twee zetels naar het eiland Rodrigues en worden de overige acht zetels gereserveerd voor de 'beste verliezers'.

De regerende Labour Party (LP) verloor de parlementsverkiezingen van september 2000. Een coalitie van de Militant Socialist Movement (MSM) en de Mauritian Militant Movement (MMM) kwam aan de macht.

Op 15 februari 2002 werd president Cassam Uteem afgezet nadat hij geweigerd had zijn goedkeuring te geven aan een antiterrorismewet. Hij werd opgevolgd door Karl Offman die begin oktober 2003 op zijn beurt opgevolgd werd door Anerood Jugnauth.

De parlementsverkiezingen van 3 juli 2005 werden gewonnen door de Alliance Sociale (een alliantie van de LP, de Mauritiaanse Partij van Xavier-Luc Duval, groenen, republikeinen en de Mauritian Militant Socialist Movement). Die alliantie behaalde 42 zetels terwijl de alliantie van de MSM en de MMM 24 zetels in de wacht sleepte.

De relaties tussen verschillende minderheidsgroepen zijn gespannen nadat in februari 1999 de populaire Creoolse zanger Kaya stierf in een politiecel. De regering kwam daardoor meer onder druk te staan om een beleid van gelijke kansen en gelijke behandeling te voeren. Zij wil de Mauritianen beter vertrouwd maken met hun eigen geschiedenis en begrip kweken tussen de gemeenschappen van religie, cultuur en nationaliteiten waaruit Mauritius opgebouwd is.

Mensenrechten

De mensenrechten worden over het algemeen vrij goed gerespecteerd. Persvrijheid en vrije meningsuiting zijn gewaarborgd. Geweld tegen en discriminatie van vrouwen is wel een probleem ook al is discriminatie op grond van geslacht door de wet verboden. Ook kindermishandeling, kinderarbeid en kinderprostitutie komen voor.

In zijn rapport 2003 wijst Amnesty International (AI) op het feit dat de antiterrorismewet niet conform internationale normen is. De politie krijgt inderdaad de mogelijkheid om verdachten gedurende 36 uur op te sluiten en de regering krijgt het recht om hen uit te wijzen of terug te sturen naar landen waar zij het risico lopen om het slachtoffer te worden van schendingen van de mensenrechten. In datzelfde rap-

port werden ook folteringen en slechte behandelingen door politieofficieren aangeklaagd.

In de AI-rapporten 2004, 2005 en 2006 wordt Mauritius niet vermeld.

Buitenlands beleid

Mauritius volgt een politiek van ongebondenheid. In internationale en regionale organisaties neemt het gematigde standpunten in. Mauritius is onder andere lid van de Verenigde Naties (VN), de Wereldhandelsorganisatie (WTO), het Gemenebest, de Francophonie, de Afrikaanse Unie (AU – infra) en de Ontwikkelingsgemeenschap voor Zuidelijk Afrika (SADC – infra).

Het buitenlands beleid is in toenemende mate gericht op de regionale samenwerkingsverbanden en het is geconcentreerd op drie regio's: Azië (vooral India), Zuidelijk Afrika en West-Europa (vooral het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk).

De Europese Unie (EU) heeft een belangrijk samenwerkingsprogramma met Mauritius. Er wordt vooral hulp geboden voor de verbetering van havens en wegen, voor kmo's en voor armoedebestrijding. Mauritius is ook partij bij de overeenkomst van Cotonou tussen de EU en de landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan (de zogenaamde ACS-landen – infra).

Economische en sociale gegevens

Mauritius is één van de meest succesvolle staten van Afrika met een bruto nationaal product (BNP) dat de voorbije twintig jaar met gemiddeld 5,7% per jaar gestegen is. Vooral gedurende de jaren tachtig en negentig kende het land een enorme ontwikkeling. Ondanks die economische groei gaat de werkgelegenheid erop achteruit. De talrijke ongeschoolde arbeidskrachten hebben immers moeite om een baan te vinden nu de economie hoogtechnologisch wordt en zich meer op diensten richt.

Bij de onafhankelijkheid hing Mauritius hoofdzakelijk af van de suikerrietteelt. Vandaag is de economie meer gediversifieerd. Het land dankt zijn groei aan de suikersector, het toerisme en de financiële diensten. Ook de textielsector werd de jongste jaren succesvol uitgebouwd. Binnen de landbouw en de industrie heeft echter nog weinig diversificatie plaatsgevonden. Daardoor is de groei kwetsbaar zoals de droogte in 1999 uitwees. Het BBP wordt als volgt samengesteld: landbouw 5,9%, industrie 29,8% en dienstensector 64,3%.

In 1992 lanceerde de overheid het 'offshore' statuut voor het eiland. Die maatregel werd een enorm succes. In tien jaar tijd lieten meer dan 10.000 buitenlandse ondernemingen zich registreren op Mauritius. Zij konden genieten van een aantrekkelijke fiscaliteit. Door leemtes in de wet groeide het land uit tot een fiscaal paradijs dat aantrekkelijk was voor het witwassen van drugsgeld. De Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) plaatste Mauritius op de lijst van landen die niet meewerkten bij het bestrijden van witwassen. In 2002 trad de Financial Intelligence and Money Laundering Act in werking. Er werd een financiële inlichtingencel opgericht die alle informatie over verdachte transacties centraliseert en die indien nodig ook kan vervolgen.

Volgens de OESO is Mauritius één van de zes Afrikaanse landen die er zullen in slagen om tegen 2015 de extreme armoede te halveren. De openbare gezondheidszorg is goed ontwikkeld en wordt door de regering gratis ter beschikking gesteld van de ganse bevolking. Ook de sociale zekerheid is goed uitgebouwd met werkloosheidsuitkeringen en pensioenvoorziening. Er bestaat leerplicht voor kinderen van 5 tot 12 jaar en het onderwijs is gratis.

Uit de ranglijst die de Wereld Waterraad in 2002 opstelde blijkt dat Mauritius de laatste plaats inneemt op het vlak van de milieukwaliteit van zijn oppervlaktewater. Het land is bezig met de uitvoering van de tweede Nationale Milieu Strategie (NES) die bestaat uit een strategisch milieuplan en een actieplan voor de periode 2000-2010. De belangrijkste doelstellingen zijn het beheersen van de vervuiling, het bevorderen van schone technologie, het verhogen van het milieubewustzijn en het behoud van natuurlijke hulpbronnen.

Op de Human Development Index 2005 van de Verenigde Naties (VN), staat Mauritius op de 65e plaats, waarmee het na de Seychellen en Libië het derde Afrikaanse land is.

Buitenlandse handel

De voornaamste exportproducten zijn kleding en textiel, suiker, snijbloemen en melasse. De invoer bestaat in de eerste plaats uit afgewerkte produc-

ten, kapitaaluitrustingsgoederen, voedingsmiddelen, petroleum- en chemische producten. Het tekort op de handelsbalans bedroeg in 2005 342 miljoen USD. De belangrijkste klanten zijn het Verenigd Koninkrijk (32,3%), Frankrijk (20,7%), USA (11,7%), Madagaskar (6,2%), Italië (5,3%). Belangrijkste leveranciers zijn Frankrijk (12,1%), Zuid-Afrika (11%), India (7,2%), Finland (6,1%), China (6%), Duitsland (5,3%), Bahrein (5,2%) en Singapore (4,1%).

Mauritius beschikt over weinig natuurlijke troeven, behalve zijn stranden die vooral de toeristische nijverheid ten goede komen. Mauritius speelt daarom vooral de troeven uit die het heeft als bevoorrechte handelspartner van de Europese Unie (ACP-land) en als lid van diverse regionale economische organisaties.

Suikerriet wordt verbouwd op ongeveer 90% van de beschikbare landbouwgrond en nam in 2005 circa 25% van de totale uitvoerwaarde voor zijn rekening. Daarnaast kent Mauritius een sterke textielnijverheid. Deze kende een zeer interessante prefentiële markttoegang in de EU tot 1 januari 2005, datum van de opheffing van het Multivezelakkoord en de vrijmaking van textielinvoer in de Europese Unie. Investeerders in de textielsector, voornamelijk van Hong Kong, trekken zich terug uit Mauritius om zich elders te vestigen.

De Amerikaanse wet 'AGOA', afkorting voor de 'African Growth and Opportunity Act', werd in 2000 immers door het Congres aangenomen. Deze wet geeft aan de Afrikaanse landen onder de Sahara een preferentiële markttoegang tot de USA (onder andere vrijstelling van invoerrechten, ook voor textielproducten). Mauritius behoort tot die groep van landen, samen met Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Kameroen, DR Congo, Kaapverdië, Tsjaad, Djibouti, Ethiopië, Gabon, Zambia, Ghana, Guinea, Guinea Bissau, Kenia, Lesotho, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritanië, Mozambique, Namibië, Niger, Nigeria, Rwanda, Sao Tomé, Senegal, de Seychellen, Siërra Leone, Zuid-Afrika, Swaziland, Tanzania, Oeganda. Mauritius neemt dank zij zijn sterke textielindustrie en het wegvallen van zijn bevoorrechte status met de EU een goede plaats in als leverancier van textielgoederen naar de USA.

Mauritius diversifieert zijn economie door de financiële centra uit te breiden en een eigen telecommunicatienijverheid uit te bouwen, door meer investeringen aan te trekken in de exclusieve horecasector en de verwerking van visproducten. Mauritius heeft in het afgelopen decennium meer dan 9000 offshore bedrijven aangetrokken, die vooral gericht zijn op de handel met India en Zuid-Afrika. Investeringen in de banksector alleen al bereikten piekbedragen van meer dan 1 miljard USD.

Mauritius is lid van COMESA, 'Common Market of Eastern and Southern Africa', opgericht in 1993 en in werking getreden in 1994. Volgende landen zijn lid: Angola, Burundi, de Comoren, DR Congo, Eritrea, Ethiopië, Kenia, Libië, Madagaskar, Malawi, Mauritius, Namibië, Oeganda, Rwanda, de Seychellen, Soedan, Swaziland, Tanzanië, Zambia en Zimbabwe. Deze twintig landen wensen samen te werken in COMESA op volgende terreinen: handels- en douanevereenvoudiging, transport, communicatie, energie, monetair en financieel, de landbouw, economie en op sociaal vlak. Na tien jaar bestaan is er echter op het vlak van de handel niet veel gerealiseerd wegens de tarifaire en niet-tarifaire belemmeringen, niet-inwisselbaarheid van de munten onderling, zware vergunningsprocedures e.d.m. Niettemin worden onderling wel preferentiële tarieven toegekend.

Mauritius is ook lid van African Union, een organisatie bestaande uit 53 Afrikaanse staten, opgericht op 9 september 1999, met als doel onder andere de solidariteit onder Afrikaanse staten bevorderen en de negatieve gevolgen van de kolonisatie en apartheid bestrijden.

Mauritius is verder lid van de Southern African Development Community (SADC), opgericht in 1970, die politieke, regionale en economische integratie voorstaat tussen Angola, Botswana, DR Congo, Lesotho, Madagaskar, Malawi, Mauritius, Mozambique, Namibië, Zuid-Afrika, Swaziland en Tanzania, Zambia en Zimbabwe.

Mauritius is lid van de 'Commission de l'Océan Indien – COI', opgericht op 10 januari 1984, die regionale integratie voorstaat. COI groepeert vijf eilanden in de Indische Oceaan: de Comoren, la Réunion, Madagaskar, Mauritius en de Seychellen.

Mauritius is sinds 1 januari 1995 lid van de Wereldhandelsorganisatie.

Mauritius is ook partij bij de partnerschapsovereenkomst van Cotonou tussen de EU en de landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan (de zogenaamde ACS-landen). Op 24 augustus 2006 werd

een ontwerp van Economisch Partnerschapsakkoord (EPA) onderhandeld tussen de Europese Unie en Mauritius, Burundi, de Comoren, DR Congo, Djibouti, Eritrea, Ethiopië Kenia, Madagaskar, Malawi, Oeganda, Rwanda, de Seychellen, Soedan, Zambia en Zimbabwe. Dit EPA moet de handelsovereenkomst worden tussen de EU en de ondertekenaars ter vervanging van het huidige handelsluik van de overeenkomst van Cotonou, dat in 2008 afloopt. De nieuwe EPA zou dus in 2008 in werking moeten treden.

Onder het algemeen preferentieel systeem kent Mauritius ook een bevoorrechte markttoegang onder andere in Canada, Zwitserland, Noorwegen en Japan en in de USA.

Buitenlandse investeringen

Mauritius kent een investeringswetgeving die bescherming moet bieden tegen privatisering en onteigening. Een bescherming wordt zelfs ingeschreven in de grondwet. Mauritius is zoals veel andere Afrikaanse landen lid van het 'Multilateral Investment Guarantee Agency – MIGA', dat deel uitmaakt van de Wereldbank. MIGA verzekert onder andere het politieke risico van buitenlandse investeringen, verleent technische assistentie aan minder ontwikkelde landen om het investeringsklimaat te verbeteren en beslecht investeringsgeschillen via arbitrage. Mauritius heeft ook het verdrag ondertekend van de Wereldbank: 'Convention on Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States – ICSID', dat in werking is getreden op 2 juli 1969. Mauritius heeft een dubbelbelastingverdrag met België dat op 28 januari 1999 in werking trad.

Op de ranglijst 'protecting investors in' van de Wereldbank ('doing business in') scoort Mauritius voor de 'investor protection index' in 2006 erg goed, namelijk 7,7 op een waardeschaal tot 10. Ter vergelijking: België, Japan en Puerto Rico doen het met 7,0 minder goed dan Mauritius. Alleen Canada, Hong Kong, Ierland, Israël, Maleisië, Zuid-Afrika, het Verenigd Koninkrijk, USA en Nieuw-Zeeland scoren hoger. Mauritius scoort eveneens erg goed op de ranglijst om een zaak op te starten: 32e plaats op een totaal van 175 vergeleken economieën en doet het daarmee zelfs beter dan Frankrijk dat op de 35e plaats gerangschikt wordt.

Mauritius heeft onder meer met volgende landen een bilaterale investeringsovereenkomst gesloten: Benin, Burundi, China, de Comoren, Duitsland, Frankrijk, Ghana, Guinea, India, Indonesië, Kameroen, Madagaskar, Mauritanië, Mozambique, Nepal, Singapore, Pakistan, Portugal, Rwanda, Roemenië, Senegal, Swaziland, Tsjaad, Tsjechië, Verenigd Koninkrijk, Zuid-Afrika, Zweden, Zwitserland en Zimbabwe.

De Delcrederedienst deelt Mauritius in onder het gemiddelde commercieel risico in categorie B en ziet het als een eerder gering politiek risico (categorie '3' op een lijst tot 7).

De overheid van Mauritius is het aantrekken van buitenlandse investeringen bijzonder genegen en slaagt daar ook goed in. Ze werkte de discriminatie die bestond tussen buitenlandse en eigen investeerders grotendeels weg door een nieuwe wetgeving uit te vaardigen in juli 2000, namelijk de 'Investment Promotion Act', die midden maart 2001 geleid heeft tot de oprichting van het agentschap ter bevordering van investeringen 'Board of Investment – BOI'. BOI is een 'one-stop-shop' waar investeerders, zowel internationale als nationale, terechtkunnen voor alle formaliteiten in verband met de voorgenomen investering. BOI vervult ook een beleidsvoorbereidende rol wat betreft het beleid rond buitenlandse investeringen. De website van BOI is erg performant.

De private sector wordt aangemoedigd te investeren in de volgende prioritaire sectoren van de economie: informatie- en communicatietechnologie, productienijverheid (elektronica, agro-industrie, energie, microtechniek, bijouterie, plastic voor de automobielsector enzovoort) hoogwaardige kledingnijverheid, visverwerkingindustrie, biomedische sector, haventransport, toerisme en financiële dienstverlening.

Buitenlandse investeerders kunnen ook deelnemen aan privatiseringsinitiatieven. Alleen onder andere de sectoren telecommunicatie (gedeeltelijk), elektriciteit, water, bepaalde banken en verzekeringen, havenonderhoud en de nationale luchtvaartmaatschappij zijn nog in staatshanden. Een wet van 1997 op de concessies regelt het openstellen voor de private sector van deze en nog enkele andere sectoren. De enige echt belangrijke verwezenlijking op dat vlak was van France Telecom in het jaar 2000, die toen een kapitaalsparticipatie van 40% in Mauritius Telecom deed (261 miljoen USD). Andere privatiseringsinitiatieven zijn nog niet afgewerkt of moeten nog worden opgestart.

Mauritius is een van de eerste ontwikkelingseconomieën in de wereld die in de jaren zeventig gestart zijn met een 'Export Processing Zone' (EPZ), een

zone met een fiscaal aantrekkelijk regime voor investeerders, waarvan de productie voornamelijk bestemd is voor de uitvoer. tweederde van deze export gaat naar de EU, 3% ervan naar België. Deze zone was erg in trek in de jaren tachtig en negentig (vooral textiel domineert) en wordt nu geherwaardeerd voor de nieuwe prioritaire investeringssectoren. De belangrijkste investeerders in de EPZ zijn Hong Kong, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk, die er aanwezig zijn met grote bedrijven: 19 van de 495 ondernemingen in deze EPZ hebben meer dan 1000 werknemers. Een Freeport Zone (MFZ) wordt nu uitgebouwd. Een Businesspark van 350 ha ten noorden van de hoofdstad is gepland waar de klemtoon zal liggen op innovatieve technologie en de aantrekking van grote multinationale ondernemingen.

De wisselcontrole werd definitief afgeschaft in juni 1994 evenals de heffing van 5% op de transfers van kapitaal. De goedkeuring van de Nationale Bank van Mauritius is sindsdien niet meer vereist voor internationale transacties. De dividenden die door Mauritiaanse ondernemingen worden uitgekeerd zijn vrijgesteld van belastingen, evenals de winsten en kapitalen van investeerders met een bepaalde geprivilegieerde status in Mauritius. Verder worden fiscale hervormingen voorzien die de algemene kostprijs van het zakendoen in Mauritius verder zullen verlagen. Dit omvat onder meer het plan om tegen juli 2010 de belastingverlaging van bedrijfsbelasting en personenbelastingen te harmoniseren en terug te brengen tot 15% in een gradueel stelsel van afbouw (vandaag 25%, behalve voor bedrijven onder andere in een Export Processing Zone die nu al het lage tarief van 15% kennen). Investeerders in de prioritaire sectoren krijgen bovendien extra belastingvoordelen. Er is een vrijstelling van rechten en heffingen voor uitrustingsgoederen voor investeringen, lage registratierechten (bijvoorbeeld 5% notarisrechten) en een btw-wetgeving die veel goederen een nultarief of een vrijstelling toekent en die bovendien voorziet in een snel systeem van btw-teruggave (zeven dagen). Een nieuwe onderneming kan na drie werkdagen al operationeel zijn door een systeem van zelfcontrole en ex-post-controles. De voorwaarden om als buitenlandse investeerders geregistreerd te worden, zijn onder meer een minimum jaarlijkse omzet van 3 miljoen roepies of € 72.765 en het basismaandsalaris moet minstens 30.000 roepies of € 727,54 bedragen.

Voordelen van het investeringsklimaat in Mauritius zijn een economische en politieke stabiliteit, een voordelig fiscaal regime, een preferentiële markttoegang dank zij asymmetrische handelsakkoorden in het voordeel van Mauritius (onder andere. in de US en EU) en een doorgedreven regionale integratie via COMESA, SADC en COI (zie handelsbeleid). De inflatie bedroeg slechts 5% in 2005. De arbeidsmarkt is flexibel, buitenlandse hooggeschoolde werknemers kunnen op drie dagen een werk- en verblijfsvergunning ontvangen, het verwerven van onroerend goed voor buitenlandse geregistreerde investeerders op naam van het bedrijf is mogelijk, er zijn moderne telecommunicatiemogelijkheden. Mauritius ligt strategisch ook interessant tussen Azië en Afrika. Mauritius kent modern uitgewerkte transportfaciliteiten (havens, luchthavens). Corruptie wordt actief bestreden. Mauritius behaalt dan ook een relatief goede 51e plaats op de Transparency International ranglijst van corruptie, en deelt die plaats met Costa Rica, El Salvador en Letland.

Nadelen zijn onder meer de relatief hoge kostprijs van de arbeid, het gebrek aan grondstoffen en de geringe thuismarkt (1,2 miljoen inwoners).

Volgens de UNCTAD bedroeg de totale investeringsstroom in 2004 in Mauritius 65 miljoen USD. Volgens dezelfde bron bedroeg de totale stock aan buitenlands investeerderkapitaal in 2004 in Mauritius 887 miljoen dollar.

Het aantal buitenlandse directe investeringen in Mauritius in 2005 zouden samen 2368 miljoen roepies bedragen (57.431.323 EUR), waarvan 35,7 miljoen roepies of 865.672 EUR door Belgische bedrijven.

De belangrijkste buitenlandse investeerders in Mauritius over de periode 1990-2004 zijn Frankrijk (51,6%), gevolgd door Zuid-Afrika, het Verenigd Koninkrijk, India, Singapore, Zwitserland, Maleisië, China (Hong Kong), Duitsland en de Verenigde Arabische Emiraten. Volgens de Nationale Bank van Mauritius was de USA de belangrijkste investeerder in Mauritius in 2004 met een participatie van 43% in het kapitaal van de firma Noveprim, gevolgd door Frankrijk.

Ook België en Vlaanderen laten zich niet onbetuigd. Er zijn niet minder dan zestien Belgische investeerders in Mauritius waaronder Ecuhold (Antwerpen, banksector), Safmarine (Antwerpen, maritieme sector), Atlas Gems (Antwerpen, diamant), BIO (Belgische Investeringen in Ontwikkelingslanden), Bekaert Textiles (Waregem), Dredging Environmental and Marine Engineering DEME (Zwijndrecht), Jan De

Nul (Hofstade-Aalst, baggerindustrie), Magotteaux (Vaux-sous-Chèvremont, bouwsector), Samsonite, Suez-Tractebel (Brussel, engineering).

Exportcijfers Vlaanderen – Mauritius

Met een uitvoer van € 40,7 miljoen was Mauritius in 2005 de 87ste Vlaamse exportbestemming (96,02% van het totale Belgische exportpakket) en de 84ste leverancier (89,75% van de totale Belgische invoer uit Mauritius)[1].

Jaar	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)
2002	30,6
2003	23,6
2004	35,9
2005	40,7

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen

3. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met landen die geen lid waren van de OESO.

Volgens de lijst van het Development Assistance Committee (DAC) van de OESO, behoort Mauritius tot de landen met een nationaal inkomen dat boven het gemiddelde ligt.

Van 30 juni tot 4 juli 2003 organiseerde de United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) in Genève een onderhandelingsronde tussen de BLEU en respectievelijk Botswana, Ethiopië en Mauritius. De onderhandelingen met Mauritius werden op 1 juli 2003 succesvol afgerond met de parafering van de ontwerptekst.

[1] Totale Belgische uitvoer naar Mauritius in 2005: € 42,4 miljoen – totale Belgische invoer uit Mauritius: € 46,47 miljard.

II. SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET MAURITIUS

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de typetekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet in een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Die twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

De typetekst van de BLEU werd door de partner bijna volledig aanvaard. Alle basisprincipes van de BLEU werden dus goedgekeurd en in de tekst van de Overeenkomst opgenomen, ook de milieu- en arbeidsclausule.

In artikel 1.2 “investeringen” werd in punt b “effecten” en “promessen” toegevoegd; in punt c werd “obligaties” weggelaten.

In artikel 1.4 wenste Mauritius een eigen definitie van zijn grondgebied.

In artikel 12.3 werden de Kamers van Koophandel in Parijs en Stockholm verwijderd als internationale arbitrage-instellingen. Artikel 12.5 (beslissen van het scheidsgerecht op grond van het nationale recht) uit de BLEU-typetekst werd weggelaten.

Er werd een artikel 14 toegevoegd betreffende vrijwaring van openbare gezondheid en veiligheidsbelangen.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De SERV heeft zich op 8 maart 2006 aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 17 augustus 2006 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORTONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg

SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 8 maart 2006
AG-IT/06-018

Aan de heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft: Principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Republiek Mauritius, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 30 november 2005

Geachte heer,

De raad heeft de teksten van bovenvermeld ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 8 maart 2006 aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

Met vriendelijke groeten,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Philippe Muyters
voorzitter

kopie : minister Bourgeois

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

GA

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 40.979/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 24 juli 2006 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,Wetenschap, Innovatie en buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 30 november 2005", heeft op 17 augustus 2006 het volgende advies gegeven:

Wat de elementen betreft opgesomd in artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, geeft het ontwerp geen aanleiding tot opmerkingen.

GA 40.979/1/V

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN, J. SMETS,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS D. ALBRECHT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Mauritius inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 30 november 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 17 november 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

_____

BIJLAGE

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE

EN

DE REPUBLIEK MAURITIUS

INZAKE

DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE,
enerzijds,
EN
DE REPUBLIEK MAURITIUS,
anderzijds,
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
DE VLAAMSE REGERING,
DE WAALSE REGERING,
DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING,
EN
DE REGERING VAN HET GROOTHERTOGDOM LUXEMBURG,
enerzijds,

EN

DE REPUBLIEK MAURITIUS,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij,

ZIJN het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term,

1. "investeerders":

   a) de "onderdanen", zijnde elk natuurlijk persoon die volgens de wetten van het Koninkrijk België , het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Mauritius wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Mauritius;

   b) de "vennootschappen", zijnde elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetten en voorschriften van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Mauritius en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg dan wel de Republiek Mauritius.

2. "investeringen": alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

   Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend:

   a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten;

   b) aandelen, effecten, promessen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming, met inbegrip van minderheidsdeelnemingen dan wel onrechtstreekse deelnemingen, in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen;

   c) tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft;

   d) auteursrechten, intellectuele eigendomsrechten, technische werkwijzen, handelsnamen en goodwill;

   e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

   Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst": de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en honoraria.

4. "grondgebied":

   a) wat de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie betreft: het grondgebied van het Koninkrijk België en het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van het Koninkrijk België uitstrekken en waarin het, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefent met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen;

   b) wat de Republiek Mauritius betreft:

      (i) alle gebiedsdelen en eilanden die volgens de wetten van Mauritius de Staat Mauritius vormen;

      (ii) de territoriale zee van Mauritius; en

      (iii) elk gebied buiten de territoriale zee van Mauritius dat overeenkomstig het internationale recht en krachtens de wetten van Mauritius als gebied werd aangewezen of nog kan worden aangewezen, met inbegrip van het continentale plat, en waar Mauritius zijn rechten met betrekking tot de zee, de zeebodem en de ondergrond daarvan en zijn natuurlijke rijkdommen, kan uitoefenen.

5. "Milieuwetgeving": elke wetgeving van de Overeenkomstsluitende Partijen, of een bepaling uit die wetgeving, die in hoofdzaak gericht is op de bescherming van het milieu dan wel het voorkomen van enig gevaar voor het leven of de gezondheid van mens, dier of plant, door:

   a) het voorkomen, verminderen of beheersen van de uitstoot, de lozing of de emissie van verontreinigende stoffen en contaminanten;

   b) het beheersen van milieugevaarlijke of toxische chemicaliën, stoffen, materialen en afvalstoffen, en het verspreiden van desbetreffende informatie;

   c) het beschermen of in stand houden van in het wild levende dier- en plantensoorten, met inbegrip van bedreigde soorten, hun habitat en speciaal beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partijen.

6. "Arbeidswetgeving": de wetgeving van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Mauritius, of bepalingen uit die wetgeving, die rechtstreeks verband houden met de volgende internationaal erkende rechten van werknemers:

   a) het recht op vereniging;
   b) het recht op organisatie en collectieve onderhandeling;
   c) het verbod op het gebruik van enige vorm van dwang- of slavenarbeid;
   d) een minimumleeftijd voor de tewerkstelling van kinderen;
   e) redelijke arbeidsomstandigheden op het gebied van minimumloon, aantal werkuren, veiligheid en gezondheid.

Artikel 2

Bevordering van investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij streeft ernaar om, overeenkomstig haar wetgeving, de vereiste vergunningen te verlenen met betrekking tot het uitvoeren van investeringen alsmede het sluiten van licentieovereenkomsten en contracten voor technische, commerciële of administratieve bijstand toe te staan.

Artikel 3

Bescherming van investeringen

1. Alle investeringen door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.

2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, i.e. met uitsluiting van elke ongeoorloofde of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie ervan zou kunnen belemmeren.

Artikel 4

Nationale behandeling en meest begunstigde natie

1. In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de nationale behandeling en de behandeling van meest begunstigde natie.

2. Met betrekking tot de werking, het beheer, het onderhoud, het gebruik, het genot, de verkoop of de vervreemding van investeringen dient elke Overeenkomstsluitende Partij investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied een behandeling toe te kennen die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan haar eigen investeerders of de investeerders van een andere Staat, zo laatstgenoemde behandeling gunstiger is.

3. Deze behandeling behelst geenszins de voorrechten die door een Overeenkomstsluitende Partij worden verleend aan investeerders van een derde Staat in het kader van diens lidmaatschap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of enige andere vorm van regionale economische organisatie.

4. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op belastingzaken.

Artikel 5

Milieu

1. In het besef dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft haar eigen niveau van nationale milieubescherming te bepalen en de beleidslijnen en prioriteiten ter zake van milieuontwikkeling vast te leggen alsmede haar ad hoc wetgeving dienovereenkomstig aan te nemen of te wijzigen, dient elke Overeenkomstsluitende Partij erop toe te zien dat haar wetgeving een hoog niveau van milieubescherming waarborgt en alles in het werk te stellen om voornoemde wetgeving voortdurend bij te sturen.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat het niet passend is de nationale milieuwetgeving te versoepelen teneinde investeringen aan te moedigen. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient er dan ook op toe te zien dat geen vrijstelling of enige andere afwijking van voornoemde wetgeving wordt toegestaan en dat ook geen mogelijkheid tot vrijstelling of andere afwijking wordt geboden teneinde het doen, onderhouden of uitbreiden van een investering op haar grondgebied aan te moedigen.

3. De Overeenkomstsluitende Partijen bevestigen andermaal de verbintenissen die ze zijn aangegaan in het kader van internationale milieuovereenkomsten. Ze zien erop toe dat deze verbintenissen in hun nationale wetgeving ten volle worden erkend en toegepast.

4. De Partijen erkennen dat de onderlinge samenwerking hen meer mogelijkheden biedt om de voorschriften inzake milieubescherming bij te sturen. Op vraag van de ene Overeenkomstsluitende Partij stemt de andere Overeenkomstsluitende Partij ermee in deskundigenoverleg te houden over eender welk onderwerp dat onder dit artikel ressorteert.

Artikel 6

Arbeid

1. In het besef dat elke Overeenkomstsluitende Partij het recht heeft eigen normen ter bescherming van de arbeid vast te leggen en haar ad hoc wetgeving dienovereenkomstig aan te nemen of te wijzigen, dient elke Overeenkomstsluitende Partij erop toe te zien dat haar wetgeving arbeidsnormen vastlegt die in overeenstemming zijn met de internationaal erkende rechten van de werknemers, als bepaald in het zesde lid van Artikel 1 en ze voortdurend bij te sturen.

2. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat het niet passend is de nationale arbeidswetgeving te versoepelen teneinde investeringen aan te moedigen. Elke Overeenkomstsluitende Partij dient er dan ook op toe te zien dat geen vrijstelling of enige andere afwijking van deze wetgeving wordt toegestaan en dat ook geen mogelijkheid tot vrijstelling of andere afwijking wordt geboden teneinde het doen, onderhouden of uitbreiden van een investering op haar grondgebied aan te moedigen.

3. De Overeenkomstsluitende Partijen bevestigen andermaal de verbintenissen die ze zijn aangegaan als lid van de Internationale Arbeidsorganisatie alsmede hun verbintenissen op grond van de Verklaring van de IAO over de fundamentele principes en rechten met betrekking tot werk en de follow-up ervan. De Overeenkomstsluitende Partijen zien erop toe dat de arbeidsbeginselen en de internationaal erkende rechten van de werknemers als bepaald in het zesde lid van Artikel 1 worden erkend en beschermd middels hun nationale wetgeving.

4. De Overeenkomstsluitende Partijen erkennen dat de onderlinge samenwerking hen meer mogelijkheden biedt om de arbeidsnormen bij te sturen. Op vraag van de ene Overeenkomstsluitende Partij stemt de andere Overeenkomstsluitende Partij ermee in deskundigenoverleg te houden over eender welk onderwerp dat onder dit artikel ressorteert.

Artikel 7

Ontneming en eigendomsbeperking

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks de hun toebehorende investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.

2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld:

   a) de maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang;

   b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen;

   c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van een billijke en reële schadeloosstelling.

3. Het bedrag van de schadeloosstelling komt overeen met de marktwaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.

   De schadeloosstelling wordt uitgekeerd in eender welke omwisselbare munt. Ze moet zonder vertraging worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke aan investeerders van de meest begunstigde natie wordt verleend.

Artikel 8

Overmakingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat aan investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de vrije overmaking toe van alle met een investering verband houdende betalingen, met name van:

   a) bedragen die nodig zijn om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden;

b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatrieerd personeel;

c) de opbrengst van investeringen;

d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen, met inbegrip van vermogensaanwas of verhogingen van het geïnvesteerd kapitaal;

e) de in toepassing van Artikel 7 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. De onderdanen van beide Overeenkomstsluitende Partijen, die uit hoofde van een investering door een investeerder van één der Overeenkomstsluitende Partijen toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een passend deel van hun verdiensten over te maken naar hun land van herkomst.

3. De overmakingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de marktkoers die op de datum van overmaking van toepassing is.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overmaking zonder onnodige vertraging uit te voeren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke bankkosten.

Artikel 9

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

Artikel 10

Toepasbare regels

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of op een later tijdstip kunnen worden, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

Artikel 11

Bijzondere overeenkomsten

1. Investeringen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

Artikel 12

Regeling van investeringsgeschillen

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

   De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, kan elke partij het geschil voorleggen aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

   Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen:

   - een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrageregels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.);

   - het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, zodra elk van de Staten die partij zijn bij deze Overeenkomst, partij is geworden bij het Verdrag. Zolang deze voorwaarde niet is vervuld aanvaarden de Overeenkomstsluitende Partijen dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening van het I.C.S.I.D.

Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partijen, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een in Artikel 9 van deze Overeenkomst vermelde verzekeringspolis of waarborg heeft ontvangen die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

5. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

Artikel 13

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.

2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht binnen zes maanden na de datum van het verzoek tot onderhandeling, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie bestaande uit vertegenwoordigers van beide Partijen. Deze Commissie komt op verzoek van de meest gerede Partij en zonder onnodige vertraging bijeen.

3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van een der Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan een scheidsgerecht dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld:

   Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

   Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

   Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld gerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

Artikel 14

Verbodsbepalingen en beperkingen

Het bepaalde in deze Overeenkomst kan geenszins een beperking vormen van het recht van een Overeenkomstsluitende Partij om gebruik te maken van verbodsbepalingen of beperkingen van welke aard ook dan wel enige andere maatregel te treffen die tot doel heeft haar fundamentele veiligheidsbelangen zeker te stellen, de volksgezondheid te beschermen of ziekten en plagen bij dieren en planten te voorkomen.

Artikel 15

Vroegere investeringen

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, overeenkomstig de wetten en voorschriften van laatstgenoemde.

Artikel 16

Inwerkingtreding en duur

1. Deze Overeenkomst treedt in werking een maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 30 november 2005, in twee oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE :

Voor de Regering van het Koninkrijk België :

Karel DE GUCHT,
Minister
van Buitenlandse Zaken

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

Alphonse BERNS,
Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur

VOOR DE REGERING VAN DE REPUBLIEK MAURITIUS :

Madan Murlidhar DULLOO,
Minister van Buitenlandse Zaken, Internationale Handel en Samenwerking

Voor de Vlaamse Regering :

Karel DE GUCHT,
Minister
van Buitenlandse Zaken

Voor de Waalse Regering :

Karel DE GUCHT,
Minister
van Buitenlandse Zaken

Voor de Brusselse
Hoofdstedelijke Regering :

Karel DE GUCHT,
Minister
van Buitenlandse Zaken

AGREEMENT

BETWEEN

THE BELGIAN-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION

AND

THE REPUBLIC OF MAURITIUS

ON

THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGIAN-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION,
on the one hand,
AND
THE REPUBLIC OF MAURITIUS,
on the other hand,
ON
THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
THE WALLOON GOVERNMENT,
THE FLEMISH GOVERNMENT,
THE GOVERNMENT OF THE REGION OF BRUSSELS-CAPITAL,
AND
THE GOVERNMENT OF THE GRAND-DUCHY OF LUXEMBOURG,
on the one hand,

AND

THE REPUBLIC OF MAURITIUS,
on the other hand,

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

desiring to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Definitions

For the purpose of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

   a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Mauritius, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Mauritius respectively;

   b) the "companies", i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Mauritius and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Mauritius respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

   The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement:

   a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights;

   b) shares, stocks, debentures, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party;

   c) claims to money or to any performance having an economic value;

   d) copyrights, intellectual property rights, technical processes, trade names and goodwill;

   e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

   Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "returns" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital gains, dividends, royalties and fees.

4. The term "territory" means:

   a) in the case of the Belgian-Luxembourg Economic Union: the territory of the Kingdom of Belgium and the territory of the Grand-Duchy of Luxembourg, as well as the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters of the Kingdom of Belgium upon which it exercises, in accordance with international law, its sovereign rights and its jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources;

b) in the case of the Republic of Mauritius:

(i) all the territories and islands which, in accordance with the laws of Mauritius constitute the State of Mauritius;

(ii) the territorial sea of Mauritius; and

(iii) any area outside the territorial sea of Mauritius which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of Mauritius, as an area, including the Continental Shelf, within which the rights of Mauritius with respect to the sea, the sea-bed and sub-soil and their natural resources may be exercised.

5. The terms "environmental legislation" shall mean any legislation of the Contracting Parties, or provision thereof, the primary purpose of which is the protection of the environment, or the prevention of a danger to human, animal, or plant life or health, through :

a) the prevention, abatement or control of the release, discharge, or emission of pollutants or environmental contaminants;

b) the control of environmentally hazardous or toxic chemicals, substances, materials and wastes, and the dissemination of information related thereto;

c) the protection or conservation of wild flora or fauna, including endangered species, their habitat, and specially protected natural areas in the Contracting Party's territory.

6. The terms "labour legislation" shall mean legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Mauritius or provisions thereof, that are directly related to the following internationally recognised labour rights:

a) the right of association;
b) the right to organise and bargain collectively;
c) a prohibition on the use of any form of forced or compulsory labour;
d) a minimum age for the employment of children;
e) acceptable conditions of work with respect to minimum wages, hours of work, and occupational safety and health.

Article 2

Promotion of investments

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.

2. Each Contracting Party shall use its best endeavours to grant, in accordance with its laws, the necessary permits in connection with the carrying out of such investments and, whenever necessary, licensing agreements and contracts for technical, commercial or administrative assistance.

Article 3

Protection of investments

1. All investments made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

Article 4

National treatment and most favoured nation

1. In all matters relating to the treatment of investments, the investors of each Contracting Party shall enjoy national treatment and most-favoured-nation treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. With respect to the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of investments, each Contracting Party shall accord, on its territory, to investors of the other Contracting Party, treatment no less favourable than that granted to its own investors or to investors of any other State if the latter is more favourable.

3. This treatment shall not include the privileges granted by one Contracting Party to investors of a third State by virtue of its participation or association in a free trade zone, customs union, common market or any other form of regional economic organisation.

4. The provisions of this article do not apply to tax matters.

Article 5

Environment

1. Recognising the right of each Contracting Party to establish its own levels of domestic environmental protection and environmental development policies and priorities, and to adopt or modify accordingly its environmental legislation, each Contracting Party shall strive to ensure that its legislation provide for high levels of environmental protection and shall strive to continue to improve this legislation.

2. The Contracting Parties recognise that it is inappropriate to encourage investment by relaxing domestic environmental legislation. Accordingly, each Contracting Party shall strive to ensure that it does not waive or otherwise derogate from, or offer to waive or otherwise derogate from, such legislation as an encouragement for the establishment, maintenance or expansion in its territory of an investment.

3. The Contracting Parties reaffirm their commitments under the international environmental agreements, which they have accepted. They shall strive to ensure that such commitments are fully recognised and implemented by their domestic legislation.

4. The Contracting Parties recognise that co-operation between them provides enhanced opportunities to improve environmental protection standards. Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall accept to hold expert consultations on any matter falling under the purpose of this Article.

Article 6

Labour

1. Recognising the right of each Contracting Party to establish its own domestic labour standards, and to adopt or modify accordingly its labour legislation, each Contracting Party shall strive to ensure that its legislation provide for labour standards consistent with the internationally recognised labour rights set forth in paragraph 6 of Article 1 and shall strive to improve those standards in that light.

2. The Contracting Parties recognise that it is inappropriate to encourage investment by relaxing domestic labour legislation. Accordingly, each Contracting Party shall strive to ensure that it does not waive or otherwise derogate from, or offer to waive or otherwise derogate from, such legislation as an encouragement for the establishment, maintenance or expansion in its territory of an investment.

3. The Contracting Parties reaffirm their obligations as members of the International Labour Organisation and their commitments under the International Labour Organisation Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its follow-up. The Contracting Parties shall strive to ensure that such labour principles and the internationally recognised labour rights set forth in paragraph 6 of Article 1 are recognised and protected by domestic legislation.

4. The Contracting Parties recognise that co-operation between them provides enhanced opportunities to improve labour standards. Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall accept to hold expert consultations on any matter falling under the purpose of this Article.

Article 7

Deprivation and limitation of ownership

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalisation or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with:

   a) the measures shall be taken under due process of law;

   b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments;

   c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of a adequate and effective compensation.

3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

   Such compensation shall be paid in any convertible currency. It shall be paid without undue delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most-favoured-nation.

Article 8

Transfers

1. Each Contracting Party shall guarantee to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment, including more particularly:

   a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment;

   b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel;

   c) proceeds from investments;

   d) proceeds from the total or partial liquidation of investments, including capital gains or increases in the invested capital;

   e) compensation paid pursuant to Article 7.

2. The nationals of each Contracting Party who have been authorised to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.

3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the market rate applicable on the day transfers are made.

4. Each Contracting Party shall issue the authorisations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual banking costs.

Article 9

Subrogation

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognise that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

Article 10

Applicable regulations

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

Article 11

Specific agreements

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

Article 12

Settlement of investment disputes

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

   As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, each party can submit the dispute, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

   To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organisations, at the option of the investor:

   - an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.);

   - the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention. As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

   If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organisation to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 9 of this Agreement.

5. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

Article 13

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.

2. In the absence of a settlement through diplomatic channels within a period of six months following the date these negotiations were requested, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.

3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case:

   Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

   If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

Article 14

Prohibitions and restrictions

The provisions of this Agreement shall not in any way limit the right of either Contracting Party to apply prohibitions or restrictions of any kind or take any other action, which is directed to the protection of its essential security interests, or to the protection of public health or the prevention of diseases and pests in animals or plants.

Article 15

Previous investments

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

Article 16

Entry into force and duration

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Brussels, on the 30th day of November 2005, in two original copies, each in the French, Dutch and English languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGIAN-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION :

For the Government of the Kingdom of Belgium :

Karel DE GUCHT,
Minister
of Foreign Affairs

For the Government of the Grand-Duchy of Luxembourg :

Alphonse BERNS,
Ambassador
Extraordinary and
Plenipotentiary

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF MAURITIUS :

Madan Murlidhar DULLOO,
Minister of Foreign Affairs,
International Trade and Cooperation

For the Walloon Government :

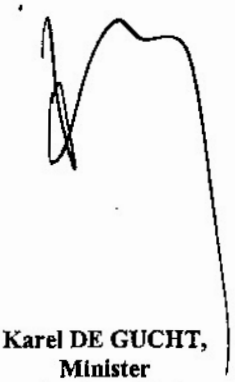
Karel DE GUCHT,
Minister
of Foreign Affairs

For the Flemish Government :

Karel DE GUCHT,
Minister
of Foreign Affairs

For the Government of the Region of Brussels-Capital :

Karel DE GUCHT,
Minister
of Foreign Affairs